

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційними зверненнями громадянина Михайловського Євгена Миколайовича щодо офіційного тлумачення положень частин першої, третьої статті 34 Конституції України, статей 24, 27, 94, 95, 97, 98 Кримінально-процесуального кодексу України, статті 18 Кримінального кодексу України, статей 248⁴, 248²⁰–248²⁶ Цивільного процесуального кодексу України, статей 15, 38 Закону України "Про статус суддів"

м. К и ї в
21 березня 2002 року
№ 13-у/2002

Справа № 2-7/2002

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни – суддя-доповідач,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційними зверненнями громадянина Михайловського Євгена Миколайовича щодо офіційного тлумачення положень частин першої, третьої статті 34 Конституції України, статей 24, 27, 94, 95, 97, 98 Кримінально-процесуального кодексу України, статті 18 Кримінального кодексу України, статей 248⁴, 248²⁰–248²⁶ Цивільного процесуального кодексу України, статей 15, 38 Закону України "Про статус суддів".

Заслухавши суддю-доповідача Чубар Л.П. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. До Конституційного Суду України протягом жовтня-листопада 2001 року надійшло три конституційних звернення громадянина Михайловського Є.М. щодо офіційного тлумачення положень частин першої, третьої статті 34 Конституції України, статей 24, 27, 94, 95, 97, 98 Кримінально-процесуального кодексу України, статті 18 Кримінального кодексу України, статей 248⁴, 248²⁰–248²⁶ Цивільного процесуального кодексу України, статей 15, 38 Закону України "Про статус суддів", які, на його думку, органи державної влади неоднозначно застосовують, що призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційних звернень вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. З матеріалів конституційного звернення вбачається, що громадянин Михайловський Є.М. звертався:

– за дорученням Гришечкіної С.А. до суду зі скаргою на "незаконні дії, бездіяльність" головного лікаря Миргородської районної лікарні та з позовом про відшкодування матеріальної та моральної шкоди. Голова Миргородського міського суду Полтавської області повернув скаргу без розгляду, оскільки Михайловський Є.М. не мав повноважень на ведення справи (лист від 20 червня 2001 року № 3343);

– до Голови Верховного Суду України із заявою про притягнення до кримінальної відповідальності голови Полтавського обласного суду Оніщенка В.І. Заяву відповідно до пункту 3 частини

другої статті 97 Кримінально-процесуального кодексу України було направлено за належністю прокурору Полтавської області.

Автор конституційних звернень неодноразово надсилав скарги до Президента України, Верховної Ради України, Прокуратури України, Верховного Суду України, Конституційного Суду України, в яких ставив питання про притягнення до відповідальності, у тому числі кримінальної, окремих суддів, працівників прокуратури та міліції за скоєні ними, на його думку, злочини. Ці скарги, як свідчать листи-відповіді, залишилися без задоволення, оскільки були подані за непідвідомчістю або без дотримання вимог чинного законодавства щодо їх оформлення.

4. Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" є наявність неоднозначного застосування їх положень судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Відповідно до пунктів 4, 5 частини другої статті 42 зазначеного Закону в конституційному зверненні повинно бути наведено обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України і дані щодо інших документів та матеріалів, на які посилаються суб'єкти права на конституційне звернення (копії цих документів і матеріалів додаються).

Конституційні звернення Михайловського Є.М. не відповідають цим вимогам, оскільки в них та доданих до них матеріалах не наведено фактів неоднозначного застосування судами України або іншими органами державної влади зазначених автором звернень положень Конституції України та законів України.

Фактично Михайловський Є.М. звертається за консультацією з питань застосування норм права для вирішення конкретних судових справ, що не належить до компетенції Конституційного Суду України.

Враховуючи наведене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційними зверненнями громадянина Михайловського

Євгена Миколайовича щодо офіційного тлумачення положень частин першої, третьої статті 34 Конституції України, статей 24, 27, 94, 95, 97, 98 Кримінально-процесуального кодексу України, статті 18 Кримінального кодексу України, статей 248⁴, 248²⁰–248²⁶ Цивільного процесуального кодексу України, статей 15, 38 Закону України "Про статус суддів" на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційних звернень вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ